

pisateljev slovenskih lastninsko in založniško pravico njih spisov. Z ozirom na ta sklep občnega zbora je predlagal prof. Levec dné 24. oktobra l. 1885. v „Matičnem“ odboru, naj „Matica“ vpraša prof. Stritarja, če bi ji hotel prodati spise svoje. Gospod prof. Stritar je odgovoril, da je voljan „Matici“ prodati svoje pesmi, povesti, dramatične slike in razprave. Vseh teh spisov bi bilo 107 tiskovnih pol. Cena, katero je izborni g. pisatelj zahteval za izvrstne spise svoje, bila je silno skromna; kajti tiskovna pola bi ne bila stala niti toliko ne, kolikor „Matica“ daje nagrade najslabšim izvirnim spisom in je le nekoliko presežala nagrado, katero „Matica“ plačuje prevodom. Po daljšem obravnavanju je „Matičin“ odbor dné 17. marcija t. l. sklenil z 8 zoper 6 glasov, da „Matica“ ne kupi Stritarjevih spisov — kakor se je poudarjalo — zlasti zaradi „čudnega duhá“ ne, ki veje po Stritarjevih spisih. Za nakup so glasovali samó gg. odborniki Levec, Pleteršnik, Róbič, Stegnar, Šuman in Vilhar.

Ako vzamemo v poštev priznano visoko vrednost in izbornost Stritarjevih spisov; ako pomislimo, da bi bila „Matica“ ž njimi vsaj za pet let založena z najizvrstnejšim leposlovnim gradivom; ako uvažimo, da si mnogo matičnjakov v društvenih spisih želi tudi zabavnih, a ne samih suhoparnih znanstvenih razprav; ako napósled konstatujemo, da se „Matica“ takrat, ko je izdavala Koseskega zbrane spise, ni kar nič ozirala na prečudni — deloma naravnost nemoralni duh Koseskega spisov: tedaj moramo pač živo obžalovati ta sklep „Matičinega“ odbora. S takim postopanjem „Matičin“ odbor posvetno inteligencijo slovensko naravnost od sebe pehá ter kaže, da duh, ki vlada njegovo delovanje, pač ni spiritus, qui vivificat, ampak — spiritus, qui mortificat.

„Kres.“ Prvi letošnji zvezek tega znanstvenega časopisa se je začel razpošiljati s 1. dném marcija. List ima to vsebino: 1. Iz zapuščine pesnika S. Jenka. — A. Črtice iz S. Jenkovega dnevnika. Objavil I. Jenko. 2. Doneski k zgodovini devetega stoletja. I. Črtice o Zadrugah, županiyah in grofijah. II. Solnograški nadškof Arnon. III. Missi regii (pregledniki ali poslanci kraljevi). IV. Oglejski patrijarh Pavlin drugi. Dr. Fr. Kos. — 3. Imenopis konjiške nadfare (Gonobitz). I. Krajevna imena. Dr. M. Napotnik. — 4. Ivan Manel, Manlius ali Mandele, prvi tiskar na Kranjskem. L. Žvab. — 5. Nestorjevi Vlahi. D. Trstenjak. — 6. Kako se pripravlja rastlinam podstava. M. Cilenšek. — 7. Balon „La France“. Dr. J. Klemenčič. — 8. O najstarejši dobi indijskega slovstva. Dr. K. Glaser. — 9. Legende o Martina Kohemskega v slovenskem prevodu. Dr. J. Sket. — 10. do zdaj neznan rokopis najstarejšega štajerskega književnika Jožefa Hasla. Dr. J. Pajek. — 11. Poročilo o hrvatski književnosti. J. Steklasa. — 12. Slovstvene drobnosti. — Prvi zvezek obseza šest pol. Za vse leto veljá list 3 gld, za pol leta 1 gld. 50 kr. Naročnina se pošlje tiskarni „družbe sv. Mohorja“ v Celovec. Nam list do tega trenutka še ni došel v roke, a uverjeni smo, sodeči po imenih zgoraj navedenih pisateljev, da je vsebina njegova izborna. Velikokrat se je že pri nas poudarjalo živa potreba strogo znanstvenega glasila. Zdaj imamo tako glasilo, imamo tudi pisateljev za raznovrstne znanstvene stroke na izbor, in samó od razumništva našega je zavisno, da „Kres“ najde tudi toliko materijalne podpore, da bode mogel izhajati. Dolžnost naša je, da mu prispemo na pomoč in da pomagamo tako osnovati list, ki bode jasno spričevalo, koliko zmoremo Slovenci tudi na znanstvenem polji.

Slovenski listič iz leta 1611. Pregleduje akte ljubljanskega mestnega arhiva naletel sem samó na jedno slovensko listino, pisano z nemškimi črkami. Bržkone si jo je dal preložiti iz nemščine birič, ki je z bobnom razglašal magistratova